ИЗЛАЗИ У ЧЕТВРТАК И НЕДЕЛЮ

ОГЛАСИ
плаћаю се од свакога реда из гармонда први пут 6, а после 4 нов. За жиг сваки пут 30 нов.

Предплату прима уредништво, све ц. и кр. поште; а у Београду разноситель Напредка.

НАПРЕДАК.

ПРЕДПЛАТНА ЦЕНА У АУСТРИСКИМ ЗЕМЉАМА
На годину 10 фр., на пол. год. 5 фр., на четврт 2 фр. 50 новч. а. вр.

У СРБ. КНЕЖЕВИНИ
На годину 100 гроша, на пол. год. 50 гр., на четврт год. 25 гроша.

Уредништво е у дунавской улици, у кући г. Т. Димитриевића Пазувчанина, у I. кату.

БРОЈ 30. У НОВОМЕ САДУ, У ЧЕТВРТАК 14. АПРИЛА 1866. ГОДИНА XIX.

Од 11. о. м. уредништво е у дунавской улици у кући г. Т. Димитриевића Пазувчанина у првом кату.

Угарски сабор.

У седници *посланичкога дома* 9 апр явио е горньи дом, да е примио другу адресу посланичког дома. Затим е примлѣн предлог Деаков, да се у новой саборници пре 20. мая (1. юния) нескупляю, ер се вели, да ние здрава; а Етвеш е предложио, да се држи одборна седница пре тога рока у саборници, да іой се акустика испита, што е и примлѣно. После других курентних послова прешло се на дневни ред, на извештай одбора дванаесторице. Прочита се найпре извештай, затим предлог Добоцкога о уређеню Тисе. Овай последньи предлог би на предлог Деаков упућен на будући одбор за народну економию. Затим се прочита предлог 14 *романских посланика*, кои е овако гласио:

„С погледом на то, да е сабор у своіой првой адреси изявио, да ће при стваравю на *народности* односећих се закона држати се начела правде и братинства; далѣ с погледом на то, да су народности, као исто толики важни и равноправни чинительи, позване на еднако суделованѣ при решеню овога питаня, предлажемо: да одбор, кои ће се иваслати ради питаня народности, сходно важности ствари, буде саставлѣн уз одговараюћи обзир на народности земальске и саразмерно њиовоме брою.“

Деак на ово примети, да избор одбора ради закона о питаню народности ние ствар поединих народности, него целе землѣ, и да посланици у сабору непредставляю поедини народ, него сви да представляю целу землю. Устав ведае право представништва поединим народностима, него само грађанима земальским. Дакле и при договараню о питаню народности нетреба да народности као една другой противстоеће странке са собом уговараю, него ми као заступници земальски треба у корист отачбине да наређуемо, а ту су нам свима еднаке дужности и обзири: правде, правичности, братинства и блага отачбине. То нас е водило при адреси, то ће нас и у будуће водити. Али избора слобода мора се хранити, поверенѣ дома несме се везивати. Дом ће у свом интересу изабрати чланове, кои као удови различних народности знаю найболѣ ове разне интересе, на кое се при израђиваню оног законског предлога треба осврнути; али се неможе напред одредити, колико ће се чланова из кое народности изабрати. Говорник неможе пристати на ограничаванѣ изборне слободе, зато е против предлога.

Ходош: Я држим питанѣ народности као найважнию свар, као и за найпречу, тако преку, да е морамо наеднако ставити са решенѣм заедничких послова, сувише ако би могло бити, ставио бих е и пре решеня тога питаня. Као што е код решеня питаня заедн. послова главна цель изравнанѣ са престолом, тако е главна цель при решеню питаня народности поравнанѣ међу поединим народностима, и едно и друго подеднако е важно по престо, отачбину и жителѣ іой. Мислим, да докле се питанѣ народности неуреди на обште задовольство народа живећих у овой земльи, донде неможе бити обштега умиреня. Докле език еднога народа има законито преимућство, а други народи у погледу на употребляванѣ свога езика нису осигурани баш никаквим законом, дотле неможе бити обштега покоя и мира; а то би било врло пожелателно. Чуство народности развия се све већма, то е признато и у првой адреси. Код нас Романа то е чуство тако старо као и наш живот; старие е и од онога доба, када су за нас рекли, да се „не толико боре за обстанак живота, колико за обстанак езика.“

Тежня за решенѣм и уређенѣм питаня народности починѣ се у овой земльи особито од 1848. Опомивѣм се од 1849 неких точака некога Драгоша, односећих се на Романе; али те су точке врло касно ставили. *Знам* да е сабор 1861 наименовао регниколарни одбор, кои е саставио предлог о народностима; знам, да е Коломан Тиса при распуштаню сабора 1861 ставио на то односећи се едан предлог. Али све те точке, сви ти предлози учивѣни су у последнѣм тренутку. Незнам, докле ће овай сабор саборисати, али, мислим, толико времена имамо, да можемо решити питанѣ народности. Али да га решимо сви, коих се тиче; а кога се тиче, то е свака народност, то су све народности уедно; учествуймо дакле сви подеднако у израђиваню операта односећега се на народности — као толики чинительи, коих се та ствар тиче. Я несматрам народности као допуняваюће делове политичне нацие, но их сматрам као саставне делове землѣ; и с те точке знам, да ми сви тежимо за одржанѣм слободе отачбине. Али веруйте ми, ако око себе погледамо, то могу отачбину у нѣном данашнѣм тако рећи уздрманом и неприродном ставю сматрати само као развалину, али коя има врло тврд основ. На том законитом основу ми ћемо подигнути нову отачбину, у коіой ће нам свима бити места, не едан над другим, него едан поред другога; смиримо се међу собом, помиримо се међу собом, помиримо народности, подаймо сваком свое, пре свега даймо им наше, и земля ће бити едно срце, една душа, отачбина ће бити обшта. Зато сам дакле за предлог и желим, да се узме обзир на народности.

Вилемо Тот (Мађар) противан е предлогу Жели, да у одбору буду народости заступане, али о личностима нека се реши у договорима. Иначе по Деаку говори.

Бабеш: Я ћу се о предмету укратко изразити. Ясна цель нашега предлога та е, да у одбору за питанѣ народности будемо како треба заступлѣни, или да нас неигнорую. А то е зато, ер смо искусили, да смо врло много пута били игнорани (гласови: где?), врло много пута игнорани смо у таковим приликама и одборима, кои су земальски. Мислим, да у овом дому нема никога, кои би одрицао наше народно биће, ако пак имамо народнога биća, те у земльи се признае, да без нас неби Угарска била што е сад, цела Угарска, ако смо чинитель у земльи, онда несмем тврдити, да се о земальским стварима ма како расправля, ако сабор тако хоће, да е веран израз земальски, онда треба да смо тамо, и тамо треба да нам е гласило, т. е и наши сапосланици (гласови: на ту су!) Ако тога нема, онда од свое стране то бих казао, да би народности могле то рећи, да се о њима без њих ради, ер неможе се порећи, да се земальски послови свуда тичу народности, и будући смо искусили, да се на то неузима обзир, и будући да мислимо, да се то неће ни сада у обзир узети, где е реч управо о законитом уређеню нашега биća: то мислим, да е врло праведно наше исканѣ ово, и неверуем, да ће таме неповеренѣ излећи се, ер онда било би неповеренѣ и наше присуство овде, ер смо и овде заступлѣни, па кад ово заступништво ние шкодило единству землѣ, онда велим, да му ни наш предлог неће шкодити. Обично веле, да се нико неможе натерати на поверенѣ, али то е врло неопределѣн поим, ер еданпут веле „поверенѣ“, други пут „способност“, а и едно и друго зависи од оних, коима е у рачун — бар у досада показани рачун — пошло, да се нама чине невешти, те смо искусили, ма где да е реч пошла о Романима, обично или ни едан од нас ние изабрат био, или е пак такав био изабрат, за кога сваки зна, да баш ние од найбольих, найверних Романа. (велика вика, противословлѣ). Врло сам често искусио, да цела Мађарска спрам неких Мађара противно се изражава, коима не само да су друштва поклонила поверенѣ, него и круна; а то зато ер мисле за њих, да нису добри Мађари. Кад е дакле слободно тако говорити Мађару, мислим, да е исто тако и код других народа, и бадава е то порицати, ер сваки дан искушавамо, да томе има разлога, да т. е. као што нису сви Мађари еднаки, тако нису еднаки ни сви Романи. И баш зато, ер се ми смело на то позивамо, да као што ми добре и одличне Мађаре, кои уживаю найвеће поверенѣ мађарскога племена, поштуемо и поверенѣ им покланямо, баш зато мислим, да нам е

ПОДЛИСТАК.

Наполеон I. и Србия.

(Продуженѣ.)

Писмо Маршала Бертѣра по налогу Наполеона I. генералу Мармонту, из Варшаве 29. януара 1807, (20. Зилкада 1221.)

..... Гласник кои е пошао из Цариграда 2 януара, стигао е у Варшаву 30. декембра. Порта е свечано обявила рат Руси, а 29. и. м. нѣн е посланик одпутовао са 5 до 600 лица, Грка и други приврженика руски. У Цариграду влада велика одушевлѣност за рат.

Непријательска войска генерала Микелсона коя брои до 30,000 люди, имала е у Букурешту 10,000 момака, а турска до 15,000 войника, било е неколико незнатни чарканя. Двадесет регементи јаничара кренули су се из Цариграда. Явля се, да е іош 20 регементи пошло из Азие у Европу. — Већ на 60,000 люди било е у Разову; од ови е 20,000 под командом Пазван Оглуа.

Гласник вели, да у целой Турской влада найвећа решителност. Ви познаете, генералу, Азиске Турке али су европски больи, они су вични европском начину ратованя, па су зато често и успевали. Могуће е, да Микелсонова войска допре до Дунава, али нетреба веровати, да ће га преći.

Царска е намера, генералу, да пошалѣте 5 Женски и 5 Артилѣрски официра у Цариград, па да пишете босанском и скадарском Паши, да вам пошлю Фермане, како су ти официри дошли.

Пошљите генерал-штабске официре пашама по Босни и Бугарской и помози е им свим средствима а на име саветима, прибором, муницином и официрима. Могуће е, да ће Порта захтевати 1 корпус войске, кои не ће имати другог задатка, но да брани Дунав.

Цар е доста склонѣн да вас пошлѣ са 25,000 люди на Видин, и тако ћете и ви ићи у распоред велике войске, ер ћете образовати крайнѣ десно крило. Двадесет и пет хиляда Француза, кои би држали буду 60,000 Турака, пример ће Руси, да им не противставе 30,000 люди, као што су учинили, него да на њи пошлю два пут толику силу, а то ће войсци Царевой дати сасвим други правац. Но ово е све само предпоставка.

Што засад можете чинити, генералу, то е, да одвоите 20 до 30 официра, ако вам их Паше захтевале буду, али од войника можете тек по гдекое оделѣнѣ послати, и то на 5 до 6 миля далеко од границе, како би по гдекоіой експедиции од помоћи били.

Н. в. налаже ми да вам кажем, да се можете на Турке ослонити, као на праве савезнике, и ви сте овлашћени, да им дате фишека, топова, праха, олова и т. д. ако вам захтевали буду.

Персиски и Цариградски посланик путую за Варшаву. Кад ви примили будете ово писмо, они ће стићи у Беч. И Турска и Персия сасвим су наклоњене Француской, ер им само она може помоћи против частолюбиви руски предузећа. У садашнѣм положаю Енглези оклеваю и чине се, као да желе остати у миру с Портом. За ову околност послужили су се претньом што су послали до 40,000 люди до сами врата Ишпахански, али и наши су одношаи у ово време такви, што се Персие тиче, да ће мо моћи опрвити нашу войску до самог Инда, и тако оно, што се пре ние веровало, постае сасвим проста ствар, сада, кад цар по писмима од Султана увиђа, да се Турска очевидно страши од Русие, а полаже много на заштиту Француске.

Валя вам обявити, да само чекате Ферман од Порте, па да пређете преко Дунава, и да идете право на сусрет Русима. Пробитачно ће бити, ако се тай глас разнесе по земльи, он ће застрашити Руе, ер и њиови войници и Официри плаше се войске Француске.

То е станѣ ствари.

Пошљите Официре генералу Севастиану како би с њиме били у преписци. Удалѣнѣ од Далмацие итд.

искане праведно, да се и Мађари мало осврћу на наша з ключеня, и баш зато мислим, ма се шта казало, да е наш предлог логичан и нуждан, и я бих се само онда задовољио заключенѣм дома, када би оно на то ишло, да ми на сваки начин будемо у одборима, особито пак у предложенима, саразмерно, т. е. према важности ствари и интереса заступлѣни У осталом то нам се може одрећи, ер е против нас већина, али мислим, да томе разлога нема.

Дедински одговара Бабешу, да се неможе по томе ко пресуђивати, е ли добар или хрђав Роман.

Жеденьия: Бабеш вели, да нису сви Романи еднаки; пристаем нато надаући се, да већина угарских Романа немисли као он. (Одобраванѣ) Признаем, да међу говорницима разних народности има мужева, кои свом езику желе достойно место у администрации и школи, као и законито емство развитку езика, али кои немисле против државног обстанка наше землѣ. Таке праведне желѣ ми смо готови испунити; али у такове желѣ неспада и овай предлог, кои иде нато, да усред заступника угарских предлаже изборе посебна народна партия, ер овай дом представля све становнике у земльи, а ние му цель, да шири ову или ону народност, нити е наручио предлагачима то, кои су овде само као заступници Угарске и целог уг. народа. (Гроф Ђорђе Апоньия: а не као акционари.)

Зем. заступништво неможе на се узети ни у каквой уређеной уставной држави такове агитацае. И иначе е чудно то понашанѣ, кое е тако категорично, као да предлагачи нису воће едне народности, него оделѣне нацие или заступници суседна народа, а не члавови посланичка дома, кои немогу имати више уплива на избор већине, него ма кои од нас. Кои су тай предлог подписали, зло су сватили свой задатак посланички, ер они се понашаю само као Романи, а они су найпре Мађари па после Романи. С коим правом ишту оделѣн избор? Као да неће с нама заедно да раде. Кад би увели мало болѣ на око смер свога предлога, увидили би, да им определѣнѣ овде само то може бити, да као редовни, а не као изванредни посланици унапређую благо отачбине. Я их дакле позивам, да свой предлог узму натраг, ер само у слози с нама наћи ће емства своіой народности.

Бониш држи питанѣ народности за едну од найжешћих рана у Угарской Да би се та рана излечила, треба узаимног повереня. Предлог романски може бити предмет само приватном договору.

Алек. *Николић*: Ако гласам против овога предлога, то нечиним зато, што нежелим решенѣ питаня народности, него што бих хтео, да се то питанѣ реши праведно и истинито. Нећу гласати против предлога, што држим за шкодљив онай корак, кои међу члановима сабора изазива огорченѣ и раздраженост пре фактичнога претреса предмета.

Али све да и пристаем уз предлог, опет неби довело никаквой цельи; па и кад би предлагачи сви били изабрани у одбор, опет неби ништа добили, ер посао одборски долази пред сабор, а у сабору решава већина, коя га може примити, а може одбацити. Цела земля жели решенѣ питаня. Кад е сабор заключио ради тога одбор изаслати, онда ние ишао на забуну, него на што скорие решенѣ тог питаня. Поверимо се такту поединих посланика, да ће они изабрати такове чланове, кои ће одговорити праведним желяма поединих народа.

Рагльия: Я бих се противио желяма народности само онда, кад би оне ишле на раскомаданѣ землѣ или на уништенѣ Мађара као политичнога народа. Инак морам рећи да овай предлог неразумем нити немир, кои заступнике народности непрестано мучи ч е на предлоге, чае на перорацие; неразумем мнѣнѣ Ходоша, да е то можда прво питанѣ. Я мислим, да е прво питанѣ, како ћемо повратити уставну землю, а т к после долази питанѣ, како ћемо се у той земльи найболѣ наместити. Тек неразумем, па и за неполитично држим, када се они пачаю свуда, кои су постали беамтери под Бахом и Шмерлингом (Ходош: ние истина, ограђуем се) Може се наћи ко, те посумняти, да су они и сада оруђе бечке владе, како би мало на нас пресие правили.

Кубица (Тот-Мађар) ние за предлог. Он зна, какве су му дужности народне и посланичке, али му е прво корист землѣ, коя е истоветна са коришћу поединих народности. Мисли, да се при избору треба свакоме посланику оставити на дискрецию Али све кад би се узео предлог, питанѣ е, нашто би се сабор при избору имао освртати, да ли на народност посланика или среза, кои е посланика послао? Може бити, а и тако е, да е прави Мађар изабрат од чисто словачког, романског или србског среза, ако е народ у срезу имао вере у њега. Ако е тако, онда нетреба освртати се на народност посланика, него на народност среза изборнога. Споменуло се у сабору, како су игнорани при изборима заступници других народности; я противно баш доказуем. Можда е у томе погрешка, што се сабор и сувише на то освртао, те ти люди сада се огрнули у плашт народности, па се сваком приликом помињаю. Рекоше, да нису сви Мађари и Романи еднаки. Допуштам Я знам многога Мађара, Тота, Србина и Романа, кой е помагао свим средствима, да к себи уздигну свога сажителя, кои ние уживао устав. Много их знам, кои народност само нато употребляваю, како е по њих болѣ, коима е народ само степен, по коме се они желе пењати. Пристаем уз Ходоша, у колико е уобште говорио о народности, али е он погрешно, кад е личности потегао. Оставимо се личних ствари, па ће се питанѣ народности задовољно решити

Уйфалуши е уз предлог одбора 12-ице. Опомиаѣ, да би се уз народност могло потегнути и питанѣ религие, чиме би се ствар само заплела.

Гожду (Роман) жали што се раздраженост показала, што неби било, да се нису невешти бранитељи нашли.

Я овде позивам Бабеша, нека каже, ко е тай хрђави Роман, кога су у саборске одборе бирали, а добре Романе нису? Я ако и есам у одбор едан био изабран, ипак небих хтео да ме зову хрђавим Романом, и велим, да од мене нема болѣг Романа ни болѣг угарског патриоте. Ми идемо различним путем на срећу народа романског, али я нећу његовим путем поћи. Бацити треба поглед на мапу, па ће се видити, да онай зло чини Романима, кои их дражи на Мађаре. Нека Бабеш каже, кои е тай хрђави Роман, што се увек да од Мађара бирати, ер ако га некаже, нећу да останем непоштен пред сабором, но ћу му име другим путем казати.

Бабеш каже, да Гожда недржи за хрђава Романа; што е споминио хрђаве и добре Романе, то е учинио гледом на данашнѣ и прошло искуство. Личности именовати ние парламентарни обичай. (Гласови: али ни сумньичити) Я сам говорио с погледом на искуство, а међу нама те личности и нема, нити сам казао, да е она међу нама. (Смеј).

Борлѣ (Роман) опоминѣ, како е іош 10. марта позвао сабор, да при избору одбора узме обзира на народност; на жалост искусио сам, да се онай дан 3 одбора изабраше и у те недоће нико од других народности, бар не од Романа. (Вика) Зато е уз предлог романски, као и зато, што чланови од друге народности найболѣ могу знати, кое су им желѣ и болѣ. Ако дакле у овом важном одбору буду разне народности као што треба заступлѣне, те ове у одбору кажу свое желѣ, то ће бити болѣ, него у саборници, где ће се ствар цела сретние решити. Тешко ми е пало, да нас неки Баховцима и Шмерлинговцима назваше. Таковим сумньиченѣм никада нећемо едан другога освестити. Радо ћемо чути противне разлоге, али незнам, нашто сумньиченѣ; я велим, да нас такова сумньиченя неће одвратити, да неизрекнемо слободно свое мнѣнѣ и да свою ствар н бранимо.

Медан (Роман) пристае уз предлог, одговара Рагальии и вели, да е Шмерлинг честит човек, само е сувише свою народност любио. (Смеј)

Рудвянски (Тот-Мађар) као посланик словачкога среза вели, да његови Тотови хоће да су добре патриоте као и Мађари зато тамо агитацие нетрпе; а да нема агитация, неби било ни питаня народности.

Сенткиральия вели, да Романи немаю разлога тако говорити, кад е сабор рекао, да ће спрам народности братински поступати. Цела ствар ова опасна е, ер има их, кои неће дотле мировати, докле се Угарска непоцепа. Зато е против предлога.

Гроф Радаи противан е предлогу, жели да се гласа, Бабешу вели, да е сумньичио сав сабор, а тиме и целу отачбину.

Мань (Роман) говори за предлог, коим се иде само на то, да у одбору буду народности саразмерно представлѣне. Без решеня питаня народности нема уставу земальском стална основа.

Варга (Роман) препоручуе предлог.

Тиса Ладислав говори против предлога, кои ние никаква праведна желя, као што некои веле. Питанѣ народности жестока е рана, али ние рана само другим народностима, но оно пече и Мађара, и то жешће него друге. Ако се маньина тужи на већину, тим више може се већина тужити на вечите тужбе маньине.

Сабор ће ствар решити, ако и не на задовольство Бабеша, а оно на задовольство Романа, кое он, Тиса, познае, ер су га они 1861 у сабор послали, па зна, да они и данас мисле као и онда.

Иванка жали, да су Романи баш сада дошли са том ствари, чиме ће себи шкодити Сабор ће учинити свое. Говори као и Кубица. Што се тиче Шмерлинга, неће да квари другима ћеф. Ако споминю стручно знанѣ, народност ние никаква струка знаня. Позива Романе, да свой предлог узму натраг.

Милешић: Нисам уз романски предлог ер ние доволян, а ние доволян, ер народном питаню ние начело размер, него равноправност. Я бих ћутао, да некои заступници, кои се брое у представнике народне, нису изрекли такова начела, с коима се неслажем, и зато сам принуђен свое мнѣнѣ рећи, да се неби рекло: ко ћути, тай одобрава. По моме мнѣню било би праведно, да 1. у одбору за на-

---

Близу Дубровника наоди се едан Градиѣ, кои као да има велики утицай на обрану поменутог места; могуће е, да ће генерал Севестиани израдити, да нам буде тай градиѣ предан; пишите му у смотреню тога.

До сада изгледа, као да добро стоимо с Аустриом, коя и т. д.

Уместно е, што француски Официри иду по разним областима Турским; ер на тай начин моћи ће Турке упознати с добрим намерама, кое цар има према Султану, то може узбудити духове, а у исто време добиће те од њи извештае, кое ће те нам послати

Едном речи, генералу, Цр е данас искрени приятель Турской, и тако само іой добра желе, — управляйте се по томе.

У нашем положаю Цар сматра за врло срећан догађай, што е рат између Турске и Русие букнуо, ер су Руси већ регруте, наменѣне за войску, коя ће да се с нама бие оправили Микелсону. Кад се Босфор затвори, ескадра са острова Крфа не ће бити опасна по Турке. Цар има валяног Чиновника у Янини, пишите му. Н. в. приметило е, да немате яке одношае с Пашама, с Бугарским, босанским и скадарским а с њима валя вам имати честу преписку.

Писмо Наполеона I. Министру споляшни дела, из Варшаве 29. януара 1807. (20. зилкада 1221.)

Господине кнеже од Беневента, пишите Севастияну да сам издао генералу Мармонту заповест, да подпомаже Паше, кои га окружую и муницином ратном и убойним средствима сваког рода, али да никако нежелим, да се войска удалява више од 6 миля од Далмацие дотле, док се я предходно о томе с Портом не споразумем. Спреман сам, да и данас пошлѣм 25,000 люди на Дунав, ако Порта то захтевала буде. Пишите му, да се близу Дубровника наоди ед н градиѣ, кои кад би паша войска заузела, био би од користи при обрани Дубровника Можемо се погодити, па да у њему остане половина Француза, а половина турског гарнизона Ова тврдиньвца по себи незначи много, али е важна своим положаем. Ако порта хоће, послаћу іой 6 линейни лађа, кое ће пловити по црноме мору са турском флотом, и бити заедно господари од поменутога мора. Али другчие ние ми могуће послати ове лађе, него да их пустим, да крадом умакну, па како е ово нуждно да се ради у тайности, то ми валя уговарати о той ствари са самим Султаном. Вештина мои морнара обриче ми превагу над Русима, ер ће те наше бродове подпомагати 12 до 15 турски лађа. Треба укрцати и неколико артилериски компания, да би помагли при одбрани Босфора, али само у случ ю, ако нуждно буде и не учини велико узбуђенѣ *)

Нота посланика Севастияна блистаюћой Порти датирана од .... 1807. (... 1221.)

Подписани дивизиони генерал и посланик Н. в. цара Француског и краля од Италие има част саобштити Н. в. реиз ефендіи писмо што е примио од генералног Конзула Француског у Смирни. Из њега ће Н. П. видети, какав су иступ учинили Енглези Подписани званично захтева, да се сви Енглези, кои станую у Цариграду, Смирни и ма где у Турской на истоку, затворе, и да им се имаћ секвеструе, како би стаяли добри и за личност и иманѣ Француско, кое су Енглези разграбили. Надам се, да Порта неће отлагати, да ове мере предузме, ер како е иманѣ и личност француска била под заштитом Н. в. то су Енглези, непоштуюћи землю блистаюће Порте, учинили насилѣ народном праву.

(Продужиће се.)

*) Лефеброва история каже, да е сам Наполеон писао 30. януара Султану и нудио му ову помоћ. Али ово писмо ненаоди се у корешпонденции Наполеона I. кое е последня част недавно издана, и садржи преписку цареву до месеца мая 1807.

родности поедини народи Угарске: Мађари, Словаци, Романи, Срби, и Русини еднако буду заступлени, 2. да избор буде по поединим народностима као по оделењима и свако оделенје да изабере у одбор своје чланове те да их целом сабору поднесе. Ер питанје народности у Угарској е питанје о стаању и одношеню поединих народности међу собом и спрам државе.

Народности су такови саставни делови политичне целине, кои сорам себе не тое у одношеню подчиненя него координациие (барабар) Према томе има се са народностима поступати по правима, коя се появлюю из народних индивидуалности, као и по оном основном начелу, кое припознае погодбу (компромис) равноправних народности, а не маіоризованје; ер компромис може донети задоволявзююћа исхода само чрез такав одбор, у коме су разне народности еднаким броем чрез чланове саборске заступлене, кои знаю народности, њиове потребе и желе, те ове у срцу своме носе. Али само онда моћи ћемо казати, да су народности у том одбору заступлене, ако су чланови одбора изабрани чрез представнике народности, или бар чрез њих означени. То е мое мнене, кое нисам зато поднео као допуняваюћи предлог, ер се већини Србаля ние то чинило опортуно (користно) и надаю се, да ће сабор у том питаню, кое е едно од найважнених, и без заключка каквога поступати по начелима правичности и братства; и у той надежди гласам и я против предлога.

Димитриевић и *Милушиновић* говоре против предлога. (Беседе саобштићемо у идућем брою.)

Влад (Роман) се ограђуе против начина, како е Жедевьия говорио и против тога, што веле, да он пре свега као Мађар у сабору седи Я сам Роман и нака ме нико не наговара, да будем Мађар, као што ни я нећу да правим Романом никаквог Мађара; а опет зато осведочио сам я свое отачаствољубље у тежким околностима. Побия Рагальию и Кубицу, напоследку изриче се за предлог.

Тиса Коломан вели, да он ние никакве раздражености данас видио, као што некои рекоше. Мило му е и то, што су Срби противни били том предлогу. Он сасвим пристае уз Деака.

Прибележени бивши говорници одустану од речи и при гласаню већина одбаци предлог и прими се предлог 12-ице. У идући уторник 12. апр. изабраће се одбори за ердељско питанје, за ред саборски и народности, остали 5 одбора изабраће се, кад се поедини посланици буду изразили, у кои одбор желе ући, ради чега ће бити за уписиванје табаци.

ДОПИСИ.

Б. — **Београд** 9. априла. Законик рударски за кнежевину Србию изићи ће кои дан, као што чуемо; ово е његов садржай:

Глава I. Обшта определеня Глава II. О одобреню на истраживанје руда и копова. Глава III. О повластици на обделаванје руда и копова. Глава IV. о одношаима између рударски предузимача и господара землје, воде и шума, о уступаню ови и о накнадама Глава V. О правима рударски предузимача и о рударским друштвима. Глава VI. О дужностима рударски предузимач. VII. О међусобном одношаю рударски предузимача. Глава VIII. О одношаю рударски предузимача према њиовим званичницима и раденицима. IX О рударско-братинской каси. Глава X. О плаћаню рударски такса. Глава XI О надзорной власти, као и о ислеђеню дисциплинарни иступа Глава XII. О казни иступа закона рударског. Глава XIII. О престаяню, губленю и напуштаню повластице рударске. Глава XIV. О залози и осталом праву на руднике и њиовим принадлежностима у случаю стецишта. Глава XV. О личним правима рударски раденика. Глава XVI. О прелазним определењима при постоећим рударским уговорима и радняма.

Законом овим отвора се широко поле рудной радньи у земльи нашой. Досада су предузимачи морали за дозволенје рударске раднје молити министра финансие; а овай опет потребовао е за сваки предузетак рудни саизволенје законодавне власти. Ту е требало више времена, докле се ствар сврши а. Па кад е требало у уговору преиначеня чинити, опет се истим преспоменутим путем ићи морало. Свему е овом овай законик уклонио сметнје.

Майданпек примила е опет влада у свое руке. Одређена е комисия, коя ће поднети дотичном министру свое мнене: оће л се Майданпек задржати за рачун владе, или ће се под закуп дати? Овде се налазе н-ки Енглези, кои траже, да Майданпек под закуп узму. А има и неки из Аустриске државе, Пештанци, и као што нам кажу, валяни люди, кои су Майданпек закупити ради.

Вредно е, даа се читаоци „Напредка" изближе упознаю са Майдданпеком. Рудник тай налази се у округу крайнскомм, и сачинява за себе срез. Простор његов износи: 422.357 ютара землје, рачунаюћи ютро у 1600 четвороугг. хвати бечки. Земльиште е понайвише брдовито; ал има и ливада 705 $^1/_4$ ютара. Брда су обрасла:: буквом, растом, липом и другом ситниіом шумом Кроз простор његов протичу две реке: мали и веллики Пек, кои последньи у Дунав код Градишта уттиче. На простору налази се варошица Майданпекк са 200 кућа, и села: Райково. Река, Дебели Лугг и Грабово, у коима има де 50 кућа. У свима тиим местима живе около 700 душа Рудник е овай едан од найудеснии у Европи; он има руде: гвоздеепе и бакрене, дрва, кречног камена; а има фурунне и чекића с машинама парним из Енглеске добавлећним. Закупац рудника треба само да е вешт рударр, и човек имаюћи найманје на разположеню за радд 200,000 фор. сребра. За продаванје производа имма найболю муштерию наше военo министарство, коое купуе сирову гвоздену руду и ровитни бакар — за готове новце; па іош дае и напред на тай еспап новце. Французи, бивши закупци Майданпека, само зато на край изилазити могли нису, штоі нису имали ни капитала за рад, а іош манје кредита: ни у Србии ни изван Србие.

Угарска.

— Хрватска и угарска саборска депутация имале су 9. апр. формалну седницу прву, у коіой су кредитиве изменяне, нашто су се конституовале и за председника изабрале грофа Майлата, а за перовође Ченгерию и Перковца. Єзик расправни мађарски е и хрватски, протоколи бележе се на оба єзика.

— Из абауйске вармеђе добио е Деак адресу са 2200 подписа.

— Говори се, да ће влада одбору за заедничке послове предложити, да за све струке правленния, осим рата, буду поставлени начелници под именом државних секретара, кои би били одговорни. А земља, осим ревизие закона 1848, нека одустане од исканя парламентарне владе и нека испуни, чиме се прагматичном санкциим обвезала. Државне секретаре изабраће цар. На челу заедничких послова биће 4 министра.

Троедна Краљевина.

— Говори се, да ће скорим бити „Народне Новине" проглашене као званичне новине, а „Аграмер Цайтунг" биће напуштен, пошто буде истекао уговорени рок.

— Саборски посланици Стахуляк, Падавић и Пинтар положили су свое посланичке мандате.

— Председништво саборско (бан) обявлюе у „Аграмер Цайтунгу", (као што е познато, овай немачки лист званични е орган у Хрватской) да се саборске седнице неће почети 20. апр. (1 мая) него да ће председништво обявити касние рок.

Романия.

— Турска протестуе, што е кнез Хохенцолерн кандидован на престо Романие. На турско исканје имала е конференция ради подунавских кнежевина биги 13 апр. Међутим су у Букурешту 8 апр. већ прогласили услед народнога гласаня за кнеза романског кнеза Хохенцолерна

— Руски главни консул по налогу свое владе протестовао е против тога подметаня, као да е руска влада умешана штогод у молдавску буну.

— Романско питанје било е у енглеском парламенту предмет интерпелациама. Леярд рекао е 8 апр., да се у Паризу конференция о томе непрестано договара, али да се њен рад неможе саобштити. Што се тиче кнеза Хохенцолерна, ту рече Леярд, да трактат париски иште кнеза урођеника; Енглеска пак може само заеднички радити са сагарантима силама.

Француска.

— Пишу из Париза, да е Пруска услед уговора са Италиом искала од Италие, да одмах почне нападати на Аустрию. Кад су зато чули у Паризу, отишао е принц Наполеон у Флоренцию, да предупреди нападанје.

— У Француской држе као у воску, да ће бити рата међу Аустриом и Пруском. Ради тога купи се войска у Шалону и скорим одлази тамо са своіом дивизиом ђенерал Бурбаки, едан од найхрабриих Француских ђенерала. У обште држи се, да Наполеон не само да одобрава поступанје Бизмарка, него да Бизмарк управо у споразумленю са Француском све ради.

— Из Париза явля се, да г. Мариновић, кои е пре неколико дана дошао тамо из Београда, у министарству иностраних послова и код представника европских сила око тога ради, да турске посаде оду из србских градова. Руски посланик подупире га, али турски и аустриски противни су.

Нови Сад 13. апр. Администратор бачке жупание г. Пиюковић дошао е у вашу варош.

— Нашли се неки у Новом Саду, те су изброили, да у Н Саду има Мађара преко 10,000. Мора да су се статистици учили іош у „Киштикеру," кад су у Мађаре стрпали не само Мађаре, него и Немце овдашнје са Словацима, Русинима, Чивутима и другим маньим одломцима народним у нашой вароши, сувише узеше међу Мађаре и Србе римске вере, као и мало од Срба православних. Ту свою статистичку мудрост турили су у „Локалблат," где се може и читати. Штета само, те се ти Тотмађари, шта ли су, неподписаше, да их препоручимо за чланове ученой академии у Онагринуму (иначе Азинополю). Да ние сувише лудо, могао би се човек и смеяти!

— Из Панчева явля нам се, да ће тамошнје србско црквено певачко друштво давати у суботу 16. апр. беседу са игранком

— Юче и прекюче имадосмо обилату кишу, коя е добро дошла усевима. У Фрушкой било е у шуми и нешто снега, али нечуемо, да е виноградима или воћу што шкодило.

НАЙНОВИЕ

Из **Кикинде** являю нам, да е г. Мандић опет тамо дошао и да ће више дана остати, ер Рацковић задае своим тужбама пуне шаке посла.

Пешта. Сабор е у седници 11. апр. имао посла око верификацие. Решено е на четвртак одгодити изборе одбора.

Беч. Ако е и дошла пруска депеша, коя у форми пристае на безоружаванје Аустрие и Пруске, опет е вера у одржанје мира мала; ер Пруска вели, да се само оружала, ер е Аустрия на пруску границу войску кретала, и каже да ће обезоружати се, чим се увери, да е и Аустрия обезоружала.

У Франкфурту била е седница бундестага у суботу. Ние ништа за обезоруживанје Аустрие и Пруске решено. Пруска нерече ништа. Аустрия се држи закона бунда немачкога и жели реформу бунда.

Из Италие дошли су гласови, да се тамо яко оружаю и Аустрия ради тога мора се на сваки случах спремити. Мисли се, да ће Италия напасти на Млетачку. Маршал надвойвода Албрехт отишао е из Беча у Верону, да прими команду над южном войском.

Из Милана пишу, да су тамо уверени, да се рат неможе избећи.

Из Млетака дошли су били гласови у Беч, да су слободняци талиянски већ продрли у Млетачку 10. апр.

На бечкой берзи говорило се, да е цар заповедно, да се войска сасвим на рат спрема.

Загреб. Краль е потврдио нови изборни закон и саборски ред.

ТРГОВИНА.

Пешта 10. апр. И ове неделе била е житна радня под упливом ратних гласова и нестална прида на сребро. С почетка се на шеници давало и 5 н. више, после би радня тиша. Продало се шенице 40,000 вагана, банатска ф. 3. 10—40 н. потиска ф. 3. 15—55 н. бачка ф. 3. 10—20 н. пештанска ф. 3. 25—55 н Ражи се продало 25,000 вагана цене скочиле у 10 н. Єчам за свинје куповали, скочила цена на ф. 1. 60—70 н. Зоби се продало 120,000 вагана, стара у Ђуру за май до ф. 1. 42 н. нова до ф. 1. 32 н. до мая у Ђуру ф. 1. 36 н. цене скочиле у 10 н. по вагану. Кукуруза слабо пролазаше по стару цену. — Брашно се неменя у цени.

Свиньско месо ф. 19. 50—22 ф.

Шпекулация починє се на репицу обраћати, продало се за август до 12,000 вагана по 5 ф. за юли са 2 проц. шконто. Олай есеньи 22 ф. у дућану до 28 ф. прочишћени 29 ф. цента.

Свиньской масти паде цена на 31 ф. без бурета, са села маст по ф. 30. 50 н. са буретом, србиянска ф. 29. 50 н. Сланина добра до 26 ф. цента. Лой слабо купую. Босанских добрих шљива 1000 центи по ф. 9. 50 н. Меда процеђена продало се нешто по старе цене. Рожновски восак по ф. 94—94 50 н.

Шишарке 1100 кибли мађарске прима до 13 ф. и 1500 кибла србиянских по ф. 9. 25 н. за готово. Сада плаћаю србиянске прима 10 ф. Паприка ситна ф. 13—15. по н.

Сирове коже по старом, исто тако слабо идоше и учинене поред свих ратних гласова.

Беч 9 апр. На данашньой житной берзи продало се 20,000 вагана шенице, цене се едва одржаше. Зоб скочила у 6 н. спрам прошасте неделе.

Пешта 11. апр. Ратни гласови опет гуде. Шенице се продало 6000 вагана по сталне цене од прошле неделе. Ражи продато 6400 вагана по ф. 2. 20—25 н. Зоб се добро купуе стара ф. 1. 36 н. нова у Ђуру ф. 1. 34—35 н. Кукуруз ф. 1. 35 н.

Говеђина цента ф. 15.50—17.25 н. свинско месо ф. 19—22.

Занати и отворенје раднје ако су се и оправиле, опет іош неодговараю очекиваню, іош манје потреби.

Беч 11. апр. Данас е дотерано 2993 вола, цена од центе ф. 19.50—21.50 н.

Бечка берза од 13. Априла.

Сребро — — — — — — — —	105.—
Дукати — — — — — — — —	5.06

ПОЗИВ НА ПРЕДПЛАТУ
на
ДАНИЦУ
лист за забаву и књижевност.

Од априлия починѣ друга овогодишня четврт за предплаћиванѣ на „Даницу.“ Учтиво позивамо п. н. српску публику, да нам предплатом помогне при издаваню овога листа.

Своим досаданьим радом довољно смо показали свой смер и тежню, кою имамо са издаванѣм „Данице.“ Наш лист толико е познат у нашем народу, да нам од наше стране ние потребно ништа наводити у нѣгову препоруку.

„Даница“ ће и одсада доносити колико богат, толико и занимљив садржай.

Да бисмо нашим Србкиням што већма осладили српски лист и из руку им истиснули Србкиньи и онако неприличећи туђински лист (на пр. немачки, мађарски, талиянски или француски), ми смо почели од ове године додавати свакога месеца „Даници“ **прекрасне бојдисане слике париске моде** (челикорезе), кое се раде у едной од првих радионица ванаустриских, и кое су стекле досада у наших Српкиня свако признаванѣ.

Ми смо се на оваку велику жртву одважили само с тим изгледом, да ће се и брой наших предплатника умножити бар толико да нам се подмире ти нов огромни трошкови.

„Даница“ стои као и досада на три месеца 1 фор. 30 нов. а. вр. Без предплате нешалѣ се лист никоме. Предплата нека се шаље у плаћеном писму подписаном уредништву у Н Сад.

Из БЕОГРАДА и СРБИЕ прима предплату наш разноситель у Београду г. Прока Теодоровић, кои иначе стои под поузданим надзором.

Од почетка ове године можемо свима броевима послужити.

Од лањске **1865. године** имамо још неколико подпуних егземплара од друге, треће и четврте четврти, кое даемо за 3 ф. 80 н. На исканѣ додаемо овоме по исту цену и броеве од пре четврти, у колико их имамо Од старих течая немамо више ниеднога броя.

Уредништво „Данице“.

ДАНИЦЕ, *листа за забаву и књижевност* број 10. донео је ове предмете: „Крај блеђана“. песма Мите Поповића; „Сирота“, приповедка Ј. Ристића (продужење); „Јунак и коњиц“, песма М. Р. Стојковића; „Потомак канова“, новела М. Јокајије (продужење); „Западно“, песма И. Ћирића; „Пут у Кијево“, кратка путописна црта од М. Костића (свршетак); „Поука о домаћем лечењу болести“, критика Л. Стефановића (свршетак); „Српско-хрватска журналистика 1866. године“. — Подлистак.

Даница излази сваких 10 дана на табаку и по велика октава. Свакога месеца додаје се бојадисана слика париске моде (челикорез) Цена јој је тромесечна 1 ф. 30 н. а. вр. Предплата се шаље уредништву у Н. Саду.

Добре ефтине књиге.

ЗАБАВЕ СРБКИНЯМА I. и II. свеска. Приповедке Н. В. Гоголя превео с рускога Ђ. Поповић. (Сорочински сајам. — Вече уочи Ивандана. — Ноћ уочи божића. — Записници сишавшега с ума. — Стари свет. — Страшна освета. — Роб. — Невски проспект.) Свеска по 50 н.

— — III. и IV. свеска. Последњи дани Помпеја, роман Е. Л. Булвера, превео с енглеског Л. Костић Свеска по 50 н. (V. свеска у коіой ће бити крај од овог класичног романа, предаће се скорим у штампу.)

Имена Гоголя и Булвера найболѣ су емство за изврстност ових дела њихових.

Ко од кое свеске „Забаве Србкиням“ узме 6 комада, добия седми комад на дар. — — ГГ. књижари и трговци, кои узму бар 25 комада од кое свеске, добиваю рабата 25 на сто.

НАРОДНОСТ и њен државоправни основ, написао др. Михаило Полит-Десанчић.

У овай пар, када се све већма увиђа важност народности као политичнога чинителя, биће свакоме добро дошла ова расправа нашег познатог публицисте.

Цена е од комада 40 н. Ко узме бар 10 комада добива рабата 50 на сто.

МОРАЛНЕ МИСЛИ од Н. Томазеа, с талиянског превео С. Петрановић.

Доста да стои име славнога Томазеа на челу ове књиге, па да е сваки уверен, да іой е садржай изврстан.

Цена од комада 80 н. Ко узме бар 10 комада, добива комад по 50 н.

Све ове књиге могу се добити за готове новце код уредништва „Данице“ и „Напредка“

ОГЛАСИ

Оглас

Два солидна помоћника примаю се одма у трговину **Модног Еспапа за женске**. Изискуе се добро разумеванѣ ове струке и да су код продае вешти. Писмени оферти на

Евгения Богдановића
у Новом Саду.

93—2—2

Поштованом уредништву „Дебате“ и „Винер Лојда“.

Єдино у човеколюбной намери и гонѣю жељом, да будем користан болуећима, износим ове ствари пред явност и молим вас, да ми ради те цељи имате д броту посредовати. За времена мое 18-летнѣ практике имао сам више пута лечити трулеж у устима (стомакаце), и обично е ова упорна болест уступала само найенергечниим средствима, коя су изискивала вишенедељнога времена и била су скопчана са трошком. Напоследку наумим много похвалѣну

АНАТЕРИН-ВОДУ ЗА УСТА ДРА ПОПА

употребити, и с њом сам постигнуо найдивние успехе.

Могу дакле свима, кои болую од трулежа у устима, што болѣ препоручити е, ер употребляванѣ те воде ние скопчано ни са каквим неприятностима и никада ние праћено шкодљивим последицама.

Дуна-Фелдвар, 5. марта 1866. 81—1—4

Др Грос, практ. лекар.

МОЖЕ СЕ ДОБИТИ:

у Новом Саду код г. **В. Гросингера** апот. и **Ф. Шрајбера**, у Тителу код Т. Ђорђевића и Др. Београду код Секулића апот, у Панчеву код Николића и Нећака и В Х. Графа апот, у Митровици код Цајзбергера апот, у Руми код Милутиновића., у Вуковару код Т. Станића Крајчевића, и М. Киршбаума.

(Сезона 1866) **ГЛАВНО РАШИЛЯНѢ** (Сезона 1866.)

ПРИРОДНИХ МИНЕРАЛНИХ ВОДА И ИЗВОРСКИХ ПРОИЗВОДА.

Имамо част овим явити, да е наше стовариште у Бечу, граду, максимилияновой улици бр. 5. и да се све дотичне наручбине што точние и што ефтиние извршую

Херцега Раудница кнеза Лобковица индустриска и комерциялна дирекция у Билину — Кнол и Матони, дирекция изворскога разашиляня у Карловим Варима — Дирекция изворскога разашиляня у Хебу-Францовой Баньи — Барона Іована Найберга администрация баня у Гисхиблу — Инспекция баня у Марииной баньи — Обштинска администрация горке воде у Пилни.

Главно стовариште у Бечу код **Кнола и Матона**,
Град, Максимилиянова улица бр. 5. 74—2—3

Оглас.

Кр. судбени стол жупание сремске, дае овим на овим на знанѣ, да ће се дана 7. Мая о. г. п. р. у 9. сати пре подне, и слѣдећих дана разне покретности у оставину покойног старо Вуковарског становника Филипа Стефановића иначе Рожда спадаюће; као: овце, свинѣ, краве, јунци, воденице, и други економски предмети у кући покойника брой 1. у старом Вуковару за готове новце продавати.

Кр. жупаниски судбени стол
у Вуковару 12. Априла 1866.

99—1—3 Председник.

Оглас.

Од стране кр. судбеног стола жупание сремске као посмртно расправне области, позиваю се сви они, кои из оставине дне 26. февруара 1866. с опоруком преминувшег старе-вуковарског становника Филипа Стефановића иначе Рожца што потраживати имаю, свое потражбине илити писмено найдуже до 10. (22.) мая 1866 илити пак реченог дана у 9 сати пре подне устмено код овога суда прияве, с тим сигурние што би по измаку горнѣга рока деоба посмртние предузела се, и ако би приявлѣним тражбинама исцрплѣна била, задржало би се за неприявлѣне само у толико у колико би заложно правно осигуране биле.

Кр. жупаниски судбени стол,
у Вуковару 12. априла 1866. год.

98—1—3 Председник.

Обява.

Од стране грађанског суда овог овим се до обштег знаня доставља, да ће се у слѣд молбе Николе Сабадоша непокретно добро Юлиане Богдановић, кое се из половине од куће под бр. 2325. у Н Саду састои због дуга од 15. фор. а. в, кое е на 250 фор. а. в. судийски процѣнѣно, на явной лицитации, коя ће се дана 1. Юния 1866. и дана 2. Юлия 1866. на лицу места свагда у 3 сати после полдне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе, позиваю, да у предозначено време на ту лицитацию дођу, и да се на ту цѣль изаслатой комисии прияве.

Уедно се примѣчава и то, да се условия, под коима ће се горе-именовано добро продавати, при суду овом читати и од њи преписи имати могу.

Варошки као грунт. суд у Н Саду 17. марта 1866.
варошки судац
Томековић с. р.

91—2—3

Обява.

Од стране грађанског суда овог као грунтовне власти овим се до обштег знаня доставља, да ће се у слѣд молбе Истире Димић непокретно добро Наталие Жигић из Новога Сада бр. 2231 због дуга од 150 фор. а. в., кое е на 400 фор. а в. судийски процѣнѣно, на явной лицитации, коя ће се 30. априла и 30. мая 1866. године на лицу места свагда у 3 сати после полдне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе, позиваю, да у предозначено време на ту лицитацию дођу, и да се на ту цѣль изаслатой комисии прияве.

Уедно се примѣчава и то, да се условия, под коима ће се горе-именовано добро продавати, при суду овом читати и од њи преписи имати могу.

У Новом Саду 24. февруара 1866.
варошки судац.
Томековић с. р.

90—2—3

Овршбена продая

куће бр 665 Іосифа Іобста из Н Сада.

Од стране суда слоб. краљ. вароши Н. Сада овим се обзнанюе: да е решенѣм краљевско мѣнбеног суда Пештанског од 12. мая 1864 бр. 23435 овршбена продая куће бр. 665 Іосифа Іобста у Н. Саду због Алекси Чурчићу дугуюћи 1155 фр. а. вр. одобрена, и да се у слѣд тога рочиште за продаю на 11 Юли. и 12. септембра 1866 свагда у 3 сата после подне на лицу места одређуе, на кое се сви они, кои исту кућу купити желе с тим позиваю да условия продае код суда разгледати и препис себи набавити могу.

У Н. Саду 10. априла 1866

Овршбени судац.
Елмрих с. р.

92—2—3

Обява.

Од стране грађанског Суда овог овим се до обштег знаня доставља, да ће се у слѣд молбе Ђорђа Д. Коде из Н Саду непокретно добро Мойсила Якотина из Новог Сада као кућа под брой 1602. због дуга од 83 ф. 10 кр. а. в, кое е на 600 ф. а. в. судійски процѣнѣно, на явной лицитаціи, коя ће се 16. юлия 1866 и дана 29. августа 1866 на лицу места свагда у 3 сати после подне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе, позиваю, да у предозначено време на ту лицитацию дођу, и да се на ту цѣл изаслатой комисіи прияве.

Уедно се примѣчава и то, да се условия, под коима ће се горе-именовано добро продавати, при Суду овом читати и од њи преписи имати могу.

Варошки Суд као грунт. власт у Н. Саду 17. мар. 1666.
Варошки судац
Томековић с. р.

96—1—3

Обява.

Од стране грађанског Суна овог овим се до обштег знаня доставља, да ће се у слѣд молбе Сиротинске касе из Н Сада непокретно добро Ђорђа Косировића као кућа под брой 11 и 12 у Новом Саду због дуга од 122 фор. 50 кр, а в., кое е на 18910 фор. а. в. судійски процѣнѣно, на явной лицитации, коя ће се дана 28. мая 1866 и дана 6. августа 1866 на лицу места свагда у 3 сати после подне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе, позиваю, да у предозначено време на ту лицитацию дођу, и да се на ту цѣл изаслатой комисіи прияве.

Уедно се примѣчава и то, да се условия, под коима ће се горе-именовано добро продавати, при Суду овом читати и од њи преписи имати могу.

Варошки суд као грунт. власт у Н. Саду 24. мар. 1866.
Варошки судац
Томековић с. р.

97—1—3

Оглас.

Доле подписани продае свою кућу у Српском Бечею бр. 80 преко пута од телеграфа, у коіой има 7 соба, куйна, подрум, црепом покривена, уз ню штала и грунт од 300 четвороуг. фати.

Єдним путем даем на знанѣ пошт. публици, ко би желио фотографию научити, да се на мене обрати, а могу послужити и са дотичном оправом, пак и са салоном, кои е добро оправлѣн, 8 фати дуг, са маньим и већим машинама итд.

Ђорђе Кнежевић
фотограф у Н. Саду.

87—2—4

Власник, издаватель и одговорни уредник Ђорђе Поповић.

Брзотиском Игнята Фукса у Новом Саду.